however, does not mean 'when हु is अभ्यस्त', but, acc. to *Káty.* and *Pat.*, when there is a reason for making 'a reduplicated base' of हु (viz. in the desid., intens. &c.); for it is not this base (of two syllables) that suffers *samprasárana*, but the radical when it is *not yet* a reduplicated base; properly speaking अभ्यस्तनिमित्ते would have been therefore a better Sútra than अभ्यस्तस्य; and, continues *Kátyáy.*, if *Páṅini* meant to rule that a reduplicated base (अभ्यस्त) suffers *sampr.*, a prohibition was at least required for the syllable of reduplication (अभ्यास) &c.: *Patanj.*: हो ऽभ्यस्तस्येत्युच्यते। न चैतद् हो ऽभ्यस्तम्। कस्य तर्हि हुयतेः। हु एतदभ्यस्तम्। कथम्। एकाचो द्वे प्रथमस्येति (VI. 1. 1.)। एवं तर्हि हुयतेरभ्यस्तस्येत्युच्यते। न चात्र हुयतिरभ्यस्तम्। कस्तर्हि। हुयतिः। हुयतिरेवात्राभ्यस्तम्। कथम्। एकाचो द्वे प्रथमस्येत्येवमपि; ॥ *K. Vártt.*: अभ्यस्तनिमित्ते ऽनभ्यस्तसंप्रसारणार्थम्॥; *Pat.*: अभ्यस्तनिमित्त इति वक्तव्यम्। किं प्रयोजनम्। अनभ्यस्तस्य संप्रसारणार्थम्। अनभ्यस्तस्य संप्रसारणं यथा स्यात्। जुह्वषति। जोह्वयते॥; *K. Vártt.*: अभ्यस्तस्य प्रसारणे ह्यभ्यासप्रसारणाप्राप्तिः॥; *Pat.*: अभ्यस्तप्रसारणे हि अभ्यासप्रसारणस्याप्राप्तिः स्यात् &c. — In the *Vártt.* 1. to VI. 1. 186. अभ्यस्तसिच् is a Dwandwa, before it becomes compounded with the following अर्थ. E. अस् (cl. 4) with अभि, kŕit aff. क्त.

अभ्यस्तमय Tatpur. m. (-यः) (ved.) The setting of the sun with regard to (some act, i. e. while some act is taking place); e. g. *Kátyáy. Śr. S.*: अनुद्रुताभ्यस्तमये (q. v.) कुशबद्धे हिरण्ये पश्वाज्रियमाण इध्मेनोद्धरेदार्षेयो ब्राह्मणः; or *Yájnikad.* (on *Káty. Śr.-S.*: आदित्याभ्यये ऽङ्गतायामपि): वपाहोमात्पूर्वमादित्याभ्यस्तमये &c. Comp. the following. E. अभि and अस्तमय (not अभ्यस्तम् and अय).

अभ्यस्तमित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) One towards whom the sun has set (scil. while he is asleep), asleep at sunset; e. g. *Gotama*: सूर्याभ्युदितो ब्रह्मचारी तिष्ठेदहरभुञ्जानो ऽभ्यस्तमितश्च रात्रिं जपन्सावित्रीम् (where the ellipsis 'when asleep' follows from the word स्वप्न in the preceeding passage: रेतस्कन्दने भये रोगे स्वप्ने ऽग्नीन्धनभैक्षचरणानि सप्तरात्रं कृत्वाज्यहोमः साभिसन्धेर्वा रेतस्याभ्याम्). — This is the reading acc. to both Calc. edd. of *Kullúka* to *Manu* 2. 220; the Calc. ed. of *Gotama*'s *Sanh.* (made by *Bhavanicharanavandya*, as he says, बङ्गप्रयत्नतः) has, however, सूर्याभ्युदिते ..... (अ)भ्यस्तमिते च....., when it would be necessary to take सू॰ as equivalent to सूर्याभ्युदय and अभ्य॰ as expressing the sense of अभ्यस्तमय, both words being then locatives of a neuter ॰तम्. But *Kullúka*'s reading seems better as being countenanced by analogous expressions in *Manu* 2. 221. Comp. अभिनिर्मुक्त and अभ्युदित. E. अभि and अस्तमित (not अभ्यस्तम् and इत, for अभि refers to the person or act concerned by the sunset; similarly in ved. passages which contain the combination अभ्यस्तमगात् or अभ्यस्तमियात्, the rad. गा or इ are combined first with अस्तम् and then with अभि, not with अभ्यस्तम्); see also the preceding.

अभ्यस्तस्वर Tatpur. m. (-रः) The accent of reduplicated bases (see अभ्यस्त 2.), i. e. the udátta on the first syllable; e. g. a *Vártt.* to *Páṅ.* VI. 1. 188.: स्वपादीनां वा वचनादस्तस्वरो विप्रतिषेधेन; or *Pat.* on a *Vártt.* to VI. 1. 192.: अभ्यस्तस्वरो ऽत्र बाधको भविष्यति. E. अभ्यस्त and स्वर.

अभ्यस्यत् Tatpur. m. f. n. (-न्-न्ती-त्) See the meanings of अस् cl. 4, with अभि; e. g. *(shooting) Mahábh. Ádip.*: शीघ्रमभ्यस्यतो बाणान्संदधानस्य चानिशम्। नान्तरं ददृशे किंचित्कौन्तेयस्य यशस्विनः; or *(doing frequently) Mŕichchh.*: वैदेशेन कृतो भवेन्मम गृहे व्यापारमभ्यस्यता &c. Comp. अभ्यसत्. E. अस् (cl. 4) with अभि, kŕit aff. शतृ.

अभ्याकाङ्क्षित Tatpur. n. (-तम्) A false accusation, a groundless plaint (*Śabdaratnáv.*: मिथ्याभियोगो ऽभ्याख्यानमभ्याकाङ्क्षितमित्यपि); compare अभ्याख्यान. E. अभि and आकाङ्क्षित, or काङ्क्ष with आ and अभि, kŕit aff. क्त.

अभ्याकारम् Tatpur. ind. By, or in bringing near, by, or in attracting; e. g. *Ait. Br.*: अनुवषट्करोति तद्यथादो ऽश्वान्वा गा वा पुनरभ्याकारं तर्पयन्त्येवमेवैतद्देवताः पुनरभ्याकारं तर्पयन्ति तदनुवषट्करोति (*Sáy.*: अदः किंचिदिदं निदर्शनमस्ति। यथा मनुष्याः स्वकीयानश्वान्वा स्वकीया गा वा पुनरभ्याकारं पौनःपुन्येन तृणोदकादिभिरभिमुखीकृत्य तर्पयन्ति &c.). E. कृ with आ and अभि, kŕit aff. णमुल्.

अभ्याक्रामम् Tatpur. ind. (Probably.) With rapid or powerful motion, in moving rapidly or powerfully; *Atharvav.*: तन्त्वमेके युवती विरूपे अभ्याक्रामं वयतः षण्मयूखम्। प्रान्या तन्तुं स्तिरते धत्ते अन्या नाप वृञ्जाते न गमातो अन्तम्; (comp. the following verse of the *Mahábh. Ádip.*: शुक्लं वयन्तौ तरसा सुवेमावधिव्यथन्तावसितं विवस्वतः). E. अभि and आक्रामम् (or perh. क्रम् with आ and अभि, kŕit aff. णमुल्).

अभ्याख्यात Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Wrongly accused; e. g. *Taittir. Up.*: अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाः संमर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः (*Śank.*: अथाभ्याख्यातेषु। अभ्युक्तदोषेण संदिह्यमानेन संयोजिताः). E. अभि and आख्यात, or ख्या with आ and अभि, kŕit aff. क्त.

अभ्याख्यान Tatpur. n. (नम्) A false accusation, a groundless plaint (*Amarak.*; comp. अभ्याकाङ्क्षित). [Comp. *Dhammapada* ed. *Fausböll* v. 139: राजतो व उपस्सग्गं अब्भक्खानं च दारुणं; comm.: अब्भक्खानं ति अदिट्ठअस्सुतअचिन्तितपुब्बं इदं सन्धिच्छेदकम्ममिमं वा राजापराधकम्मं तया कतं ति एवरूपं दारुणं अब्भक्खानं व; i. e.: राजत एवोपसर्गमभ्याख्यानं च दारुणम्; comm.: अभ्याख्यानमिति। अदृष्टाश्रुताचिन्तितपूर्वमिदं संधिच्छेदकर्मेदं वा राजापराधकर्म तया कृतमित्येवंरूपं दारुणमभ्याख्यानमेव.] E. अभि and आख्यान, or ख्या with आ and अभि, kŕit aff. ल्युट्.

अभ्यागत Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) [1] Come, arrived; e. g. *Rámáy.*: अथ ते मन्त्रिनः सूतं सुमन्त्रं सपुरोहिताः। ऊचुरभ्यागतानस्मान्राज्ञे त्वावेदयेति वै; frequently with the implied sense, 'as a *visitor*' and then also used absolutely as a *masc.* '*visitor*'; e. g. *Hitop.*: बालो वा यदि वा वृद्धो युवा वा गृहमागतः। तस्य पूजा विधातव्या सर्वत्राभ्यागतो गुरुः; or गुरुरग्निर्द्विजातीनां वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः। पतिरेको गुरुः स्त्रीणां सर्वस्याभ्यागतो गुरुः; or *Mahábh. Udyogap.*: ये चान्ये संश्रिता धार्तराष्ट्रान्नानादिग्भ्यो ऽभ्यागताः सूतपुत्र। दृष्ट्वा तांश्चैवार्हतश्चापि सर्वान्संपृच्छेथाः कुशलं चाव्ययं च। एवं सर्वानागताभ्यागतांश्च राज्ञो दूतान्सर्वदिग्भ्यो ऽभ्युपेतान्। पृष्ट्वा सर्वान्कुशलं तांश्च सूत पश्चादहं कुशली तेषु वाच्यः (comp. s. v. अभिवादन), in which passage आगताभ्यागत might seem to be merely a poetical redundance to denote the great number of the arrived envoys, but the comm. of *Chaturbhujam.* is probably correct in distinguishing between the आगत or the *guest* (who makes a stay) and the अभ्यागत or the